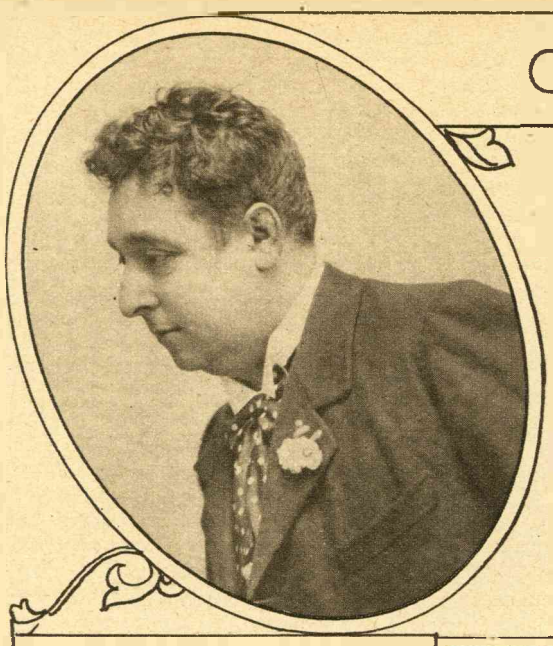
Cor Schulze 40 jaar Tooneelspeler

Cor Schulze's laatste portret.

Een van de populairste figuren in de tooneelwereld, Kees Schulze van „de Koninklijke Vereeniging", gaat jubelen. Als je hem zoo ziet loopen, keurig gekleed, een bloem in 't knoopsgat, de sigaar of pijp in z'n mond, dan zie je 't hem aan, dat hij een bekend figuur in Amsterdam moet zijn. Dan hoor je om hem heen: da's Schulze, een type, hél En 's avonds als-ie opkomt en door z'n bonhommie èn z'n komisch talent „het tooneel vult", dan is de aandacht der toeschouwers het hoogst gespannen. Als de publieke kritiek in de koffiekamer aan 't woord is worden op alle spelers aanmerkingen gemaakt: „die is te oud, die te jong, die speelt als dilettant," enz. enz., maar over Schulze is iedereeen 't eens, dat z'n rol „af" is. En in deze goed-gunstige kritiek ligt een groote waarheid. Welke rol hij speelt, 't zij een groote, 't zij een kleine („schaamrol", zooals de technische term luidt), steeds is zij tot in alle puntjes verzorgd, want Schulze weet steeds door z'n rake grimeering, door zijne aesthetische bewegingen, door z'n verzorging van 't woord en heel vaak vooral door z'n oerkomische kracht, het publiek te pakken.

Schulze als Van Bommel in „De Candidatuur Van Bommel".

Aan hem hebben vele stukken een groot aantal opvoeringen te danken.

Hiervan zou Dr. Juris (de Koo) weten mee te praten (als hij nog leefde), want „de Candidatuur Van Bommel", het eerste en het mooiste zijner stukken werd (de andere spelers niet te na gesproken) door Schulze's creatie van „Van Bommel" een „Schlager", zooals er heel weinig in onze tooneelliteratuur zijn aan te toonen.

De jubilaris is nog in de volle kracht van z'n kunnen. 24 Mei 1860 te Oosterbeek geboren, en dus 58 jaar, is hij op een leeftijd, waarin men nog veel moois kan presteeren.

Donderdag 4 April zal de Stadsschouwburg uitverkocht zijn. Dan viert hij z'n veertig-jarig jubileum niet alleen als tooneelspeler, maar ook als lid van „het Neerlandsch". Vanaf de tooneelschool, wier eerste gediplomeerde leerling hij was, tot op den huidigen dag heeft hij alle wederwaardigheden dezer vereeniging meegemaakt. Hij heeft velen zien komen en gaan; hij heeft het meegemaakt dat door den brand in den Stadsschouwburg het heele gezelschap „op straat" stond, hij heeft den bouw en de inwijding van den nieuwen meegemaakt, heeft ettelijke malen de artistieke leiding zien veranderen, misschen (er broeit iets, nu de „Stads" eigendom der gemeente is geworden) maakt hij nog meer mee — hijzelf zal niet veranderen, maar blijven de geniale acteur, de goeie, trouwe vriend, de eerlijke mensch.

En als hij, de groote planten- en bloemenvriend, na dit feest, rustig in z'n tuintje arbeidt en z'n liefde voor planten, bij 't naderen van den zomer weer de bovenhand krijgt, dan moet hij kunnen zeggen: „De Amsterdammers houden van me, ze hebben me bewierrookt om m'n kunst, daar kan ik weer op teren tot m'n gouden jubileum." H.K.TEUNE

Schulze met zijn echtgenoote in zijn tuintje.

Bij de plaat op pag. 9.

Onze lezers vinden op pag. 9 een reproductie van het fraaie schilderij van den Nederlandschen schilder Quirijn Brekelenkamp: „Vertrouwelijk Onderhoud". Brekelenkamp was een schilder uit de laatste helft der 17e eeuw. Zijn geboorte- en woonplaats zijn onbekend. Uit den aard van zijn werk heeft men echter kunnen vaststellen, dat hij een kunstenaar van Nederlandschen huize was.

DE AARDAPPELVOORZIENING VAN DEN HAAG.

De vloot van schepen (liggend in de Laakhaven), met kleiaardappelen, die als reservevoorraad bestemd zijn voor de gemeente 's-Gravenhage. De leiding van het distributiebedrijf aldaar is in goede handen. In goede samenwerking met den handel wordt regelmatig in de aardappelenbehoefte voorzien, waartoe voor den Haag wekelijks 150 wagonladingen van 10.000 K.G. noodig zijn.

EEN GEVEL INGEWAAID.

In den nacht van Zaterdag op Zondag werd van een onbewoond huis, staande in de Lepelstraat bij de Weesperstraat te Amsterdam, door den hevigen storm het bovengedeelte afgeslagen. Gelukkig kwamen geen ongelukken voor.